

مهدی | بیتی در گفت وگوبا «آرمان ملی»:

حل مشکلات اقتصادی به «تصمیم های بزرگ سیاسی» وابسته است

باید یک تصمیم بزرگ گرفت

صفحات ۷ و ۶

سخن روز

باید ریشه گرانی ها را خشکاند

هادی حق شناس اقتصاددان

اساس یا صورت مسئله گرانی ها، در یک سمت فرونی تقاضا بر عرضه است و در یک سمت دیگر افزایش هزینه تولید است. در اقتصاد ایران هر دو اتفاق افتاده؛ هم با کمبود عرضه و هم با افزایش هزینه تولید مواجه هستیم. اگر در سمت عرضه بخواهیم بحث کنیم اگر فقط و فقط دلیل کرونا را به عنوان یک عامل مهم در کاهش عرضه بدانیم، امروز اقتصادهای بزرگ دنیا هم به ...

همین صفحه

یادداشت ۱

رابطه فقر و نظام مدیریتی

علی اکبر گرجی

استاد دانشگاه

ریشه اصلی فقر در جوامع مختلف را می توان در سوء مدیریت دانست. آیا کشورهای آفریقایی و آسیایی فقیر ذاتی اند؟ خیر. بسیاری از این کشورها از منابع خدادادی بی نظیری برخوردارند، اما مدیریت بد مانع از ریشه کن کردن فقر شده است. به گمانم، تردید روان نیست. که ساختار توزیع قدرت...

همین صفحه

یادداشت ۲

لزوم تفسیر درست اطلاعات

غلام رضا ظریفیان

فعال سیاسی اصلاح طلب

در عرصه اطلاعات با نقض اطلاعات و نوعی دوگانگی فهم اطلاعاتی به خصوص در عرصه مسائل اقتصادی، روبه رو هستیم اما در حال حاضر مشکل ما اطلاعات کافی نیست زیرا وزارتخانه ها و دستگاه های دولتی و حتی جامعه مدنی زیر و زار تخته ها و دستگاه های دولتی و حتی جامعه مدنی به اندازه کافی در عرصه مسائل و آسیب های اقتصادی، اطلاعات تولید کرده اند. دو مشکل جدی وجود دارد که یکی از آنها مواجهه با این اطلاعات است. نوع مواجهه دولت ها و افراد با تولیدات تولید کرده اند. دو مشکل ...

همین صفحه

لزوم تفسیر درست اطلاعات

غلام رضا ظریفیان

فعال سیاسی اصلاح طلب

در عرصه اطلاعات با نقض اطلاعات و نوعی دوگانگی فهم اطلاعاتی به خصوص در عرصه مسائل اقتصادی، روبه رو هستیم اما در حال حاضر مشکل ما اطلاعات کافی نیست زیرا وزارتخانه ها و دستگاه های دولتی و حتی جامعه مدنی به اندازه کافی در عرصه مسائل و آسیب های اقتصادی، اطلاعات تولید کرده اند. دو مشکل جدی وجود دارد که یکی از آنها مواجهه با این اطلاعات است. نوع مواجهه دولت ها و افراد با تولیدات تولید کرده اند. دو مشکل جدی وجود دارد که یکی از آنها مواجهه با این اطلاعات است. نوع مواجهه دولت ها و افراد با تولیدات تولید کرده اند. دو مشکل ...

رابطه فقر و نظام مدیریتی

علی اکبر گرجی

استاد دانشگاه

ریشه اصلی فقر در جوامع مختلف را می توان در سوء مدیریت دانست. آیا کشورهای آفریقایی و آسیایی فقیر ذاتی اند؟ خیر. بسیاری از این کشورها از منابع خدادادی بی نظیری برخوردارند، اما مدیریت بد مانع از ریشه کن کردن فقر شده است. به گمانم، تردید روان نیست. که ساختار توزیع قدرت و در نتیجه ساز و کارهای مدیریتی اصلاح نشود، فقر در ایران ریشه کن نخواهد شد. ساز کارهای مدیریتی هم تا زمانی که اصلاحات ساختاری صورت نگیرد، قابل بهبود نیست. اصلاح ساختاری هم نباید با جا بگزین کردن این یا آن شخص اشتباه شود. اگر جهت گیری اصلاحات ساختاری به سمت تقویت مردم سالاری، تضمین حقوق و آزادی های گوناگون مردم و پرهیز از ظاهر گرایی در حوزه مدیریتی نباشد، وضعیت به سمت بدتر شدن پیش خواهد رفت. سال هاست روی ایده گران بودن مدیریت در ایران تاکید می کنم. حال این پرسش مطرح می شود که عامل این گرانی چیست؟ پاسخ مدیریت بد است. مدیریت بد شبیه خانوادگی است که اموال و ثروت فراوانی دارد، اما شیوه بهره مندی از آنها را بلد نیست. مدیریت بد متخصصان اتلاف منابع است. هیچ گاه فراموش نمی کنم، در دوران دبیرستان مستاجر خان زاده ای بودم که منزل چند هزار متری در بهترین نقطه شهر داشت، اما زندگی او بیشتر به متکدیان شباهت داشت. حتی، برخی از دوستان نقل می کردند که همسر او را در حال تکیه گیری در خیابان دیده اند. وقتی در احوالات رئیس خانواده غوری می کردم، متوجه بی تدبیری ایشان در مدیریت امور می شدم. آثار فقر و فلاکت در کشورهای دارای ثروت خدادادی ظاهر می شود، تردید تکنید که آن کشور دچار بیماری تخصص ستیزی و سوء مدیریت شده است. سوء مدیریت یعنی نادانی و ناتوانی در بهره مندی از شرایط و منابع موجود برای ایجاد یک زندگی خوب و عقب انداختن آن به بهانه های نامعقول. به عنوان مثال، نظامی که نمی تواند روابط نهادهای سیاسی را به گونه ای تنظیم کند تا کمترین نزاع بین آنها رخ دهد، قطعاً نمی تواند مدیریت درستی اعمال کند. مثال دیگر: اگر دولتی برای انجام هر کاری به تأسیس نهادهای متعدد و موازی اقدام کرد، بی شک، ره به خطا برده است، زیرا آن دولت، اولاً متوجه نیست که تعدد نهادهای یعنی افزایش بدون دلیل هزینه، آن هم از جیب ملت، ثانیاً، این افزایش هزینه مساوی است با کاهش قدرت مالی مردم و ازدیاد فقر، ثالثاً، نتیجه اولیه تعدد نهادهای ایجاد رقابت ناسالم بین آنها، خشتی کردن همدیگر، سردرگمی مردم و ناکارآمدی است. بدیهی است در چنین فضایی از مدیریت، فساد، فقر و فلاکت رو به توسعه خواهد رفت و اندیشه مدیریت شایسته و مدیریت خردپایه اصولاً، ممکن به نظر نمی رسد. دولت ها نمی توانند با نگاه خیره ای و بارانه ای به ریشه کن سازی فقر بپردازند و رفاه، آسایش و امنیت عمومی را برای شهروندان خود به ارمغان بیاورند. مدیریت نیاز به دانش و تنظیمات هوشمندانه دارد؛ تنظیماتی که خروجی طبیعی آن صلح، رفاه، تضمین حقوق و آزادی های شهروندان باشد. شواهد، تجربه ها و آمارها نشان می دهد که تعداد قابل توجهی از کشورهای بر خوردار از منابع طبیعی سرشار مانند نفت، گاز و منابع معدنی دچار پدیده «آفرین منابع» شده اند. نفزین، اما دروغ بیکارانه ای بیش نیست، زیرا فساد و فقر گسترش یافته در این جوامع ریشه در مدیریت نامعقول و فقدان جامعه مدنی قوی است. جامعه مدنی آزاد و توانمند، بی شک، نقش بسیار موثری در ایجاد شفافیت، جلوگیری از تضارض منافع، پاسخگو کردن و نظارت بر دولت کاهش فساد ایفا می کند.

اعتراف رئیس صداوسیما:

همه مقصریم؛ نمی توانیم خودمان را تبرئه کنیم

آرمان ملی: به گواه بسیاری از اقسار جامعه، صداوسیما را نمی توان رسانه ای متعلق به همه سلاقی بهویژه سلاقی سیاسی دانست. در عرصه های دیگر هم برخی تصمیمات مدیران صداوسیما سبب انتقاد شده است که حذف عادل فردوسی پور از جمله این اقدامات است. نکته قابل توجه اینجاست که مدیران صداوسیما تا به امروز کمتر ...

صفحه ۳

بررسی «آرمان ملی» از تصادفات خودروهای داخلی نشان می دهد:

قطعات بی کیفیت و معمای ایربگ ها

خودروسازان اعلام کنند چگونه تصادف کنیم که ایربگ ها باز شوند؟

آرمان ملی: چند روز پیش بود که باردیگر تصادف و واژگونی یکدستگاه خودروی پژوی SD ۲۰۶ باز نشدن ایربگ این خودرو جریان ساز شد. خودرویی که در برخورد با گاردیل های اتوبان همت و پرت شدن ...

صفحه ۴

بررسی «آرمان ملی» از آثار و تبعات انتشار لیست ابر بدهکاران نشان می دهد:

باز هم تصمیمی غیر کارشناسی

ابهام در ممنوعیت گوشی های آیفون

آرمان ملی: واردات گوشی و تلفن های همراه به دلیل آنچه عدم تأمین ارز مورد نیاز گفته می شود این روزها با چالش مواجه شده به گونه ای که تأثیرات خود را به صورت افزایش قیمت بهویژه در گوشی های برند آیفون نمایان کرده است. در واقع ممنوعیت واردات گوشی ها بالاتر از ۳۰۰ یورو از سال ۹۹ به عنوان راهحلی برای رفع مشکلات ...

صفحه ۴

ابر بدهکاران بانکی؛ دولتی ها بدهکار دولت

محافل اقتصادی و افکار عمومی از شفاف سازی دولت سیزدهم در زمینه انتشار لیست ابر بدهکاران بانکی استقبال کرد با این وجود به نظر می رسد اکثر بدهکاران بانکی، دستگاه های دولتی و وزار تخانه ها – مانند وزارت نیرو، وزارت اقتصاد – هستند که اقدام جدی تر دولت و بانک مرکزی را طلب می کند

صفحه ۴

علی بیگدلی در گفت وگوبا «آرمان ملی»:

انعطاف آمریکادر برابر ایران –بایدن به برجام نیاز دارد

ایران و آمریکا به دنبال این هستند هر چه زود تر توافق کنند

برجام برگ برنده بایدن در انتخابات خواهد بود

اختلاف ایران و آمریکا بر سر متن برجام نیست

صفحات ۷ و ۶

باید ریشه گرانی ها را خشکاند

هادی حق شناس

اقتصاددان

می شود که دستمزد کارگران را ۵۷ درصد افزایش دهد به دلیل جبران بخشی از تورم در گذشته بوده و تورم هم به دلیل عدم تحقق درآمدهای نفتی بوده است. سال های ۹۵ و ۹۶ تقریباً در چهار دهه گذشته از این جهت که نرخ تورم یک رقمی شد، بی سابقه بود. اگر ترامپ در سال ۹۷ از برجام خارج نمی شد و آن روند سال های ۹۵ و ۹۶ ادامه پیدا می کرد و تولید مواجه هستیم. اگر در سمت عرضه کرونا را به عنوان یک عامل مهم در کاهش عرضه بدانیم، امروز اقتصادهای بزرگ دنیا هم به خاطر کرونا که در دو سال گذشته در جهان اتفاق افتاد، منجر به کاهش عرضه در جهان شد. در دنیا هم رشد اقتصادی نسبت به میان مدت، کاهش یافته و هم تجارت کاهش پیدا کرد. وقتی عامل کرونا اثر گذار روی اقتصادهای توسعه یافته باشد، برای اقتصادهای شبهه ایران که از تحریم ضربه قابل توجهی دیده، کرونا آن ضربه را تشدید کرد. وقتی در سمت عرضه دچار مشکل هستیم، تردیدی وجود ندارد. مصداق آن را می توانیم در موضوع خودرو، در مسئله مسکن و به دلیل کمبود کاهش بارندگی در این چند سال گذشته را در بخش محصولات کشاورزی ببینیم. پس اینکه ما در سمت عرضه دچار مشکل هستیم، نباید تردید کرد و چند نمونه از مصداق آن ذکر شد. اما در سمت افزایش هزینه ها هم باز همین طور است. از سال ۹۷ به این سمت به دلیل اینکه یک جزء مهم درآمد ما کاهش پیدا کرد، نباید تردید کنیم. در همین بوجه سال جاری مجموع درآمد نفت به طور مستقیم و برداشت از صندوق ذخیره ارزی تقریباً نزدیک به ۲۷ درصد منابع بودجه ناشی از منابع نفت است. این در حالی است که در سال های ۹۷، ۹۸ و ۹۹ در فروش نفت دچار مشکل شدیم. گرچه گفته می شود که دور زدیم یا راهکاری دیگر به دلیل عدم تحقق درآمدهای نفتی یا مالیاتی در این سال های تحریم بوده که آثار آن را در نرخ تورم می بینیم. نرخ یعنی تقاضا فرونی تر از عرضه است و این گرانی ها هم ادامه کرد.

جعفر گلابی روزنامه نگار

چگونه ممکن است خانواده یک رجل سیاسی که بیش از ۳۰ سال در مدیریت های بالا بوده است برای یک خرید یا هر کار دیگری کل سرمایه سیاسی او را در معرض تند بادی ویران کنند قرار دهند؟ موضوع این است که قاعده تا هر کس دارای فهم سیاسی باشد در شرایط شکننده و تنگنای همه جانبه میشت مردم و تورم و گرانی های جهشی به شدت حساس می شود و دارندگان پست و مقام بیش از دیگران متوجه نگاه خیره و متمرکز مردم خواهند بود و حداکثر احتیاط را در رفتار خود و خانواده به خرج خواهند داد. لذا این سوال فوق العاده مهم پیش می آید که چگونه خانواده آقای قالیباف متوجه این همه حساسیت نبوده اند و طوفانی چنین گسترده را متوجه خویش کرده اند؟ اینکه آنها از اوضاع مردم خبر نداشته باشند متغی است، اینکه تصور کرده باشند کسی متوجه سفر آنها نخواهد شد باز هم با حداکثر احتیاط نمی خواند، اگر آنها سیاسی نباشند که بسیار بعید است خود آقای قالیباف و فرزند ارشدش که سیاسی هستند آنها چرا متوجه خطر نشده و جلوی سفر را نگرفته اند؟ آنها با کمی درایت سیاسی می توانستند افراد دیگری از بستگان یا آشنایان را به این کار بگمارند و حتی از طریق تماس تصویری جزئیات خرید و سلیقه خود را پیگیری کنند و اگر کار دیگری هم داشته اند باز هم راه های بی خطر کاملاً مهیاسات، لذا این سوال بزرگ درش می آید که چگونه به قول خودشان این خطا در ماه رمضان رخ داده است؟ برای پاسخ به این سوال باید فضایی را شناخت که برخی مسئولان و خانواده آنها در آن بسر می برند و ایشان را از عواقب اعمال خود غافل می کند. نه تنها برخی مسئولان حاضر و مدیران سابق بلکه برخی از سیاستورن، سالی های طولانی است که در رفاه بسر می برند و رفتار عمومی و خصوصی شان متناسب با فرزند رفاه نهاده شده است که دغدغه جدی و موثری پیرامون زندگی اشرافی یا ساده زیستی ندارد. اگر شناخت از فضای مورد بحث واقعاً به دست آید در چنین زندگی هایی اصلاً سفر به خارج

معمای یک سفر جنجالی!

برای خرید و هر کار دیگری معمولی و ساده است که حتی می توان پذیرفت و احتمال زیاد داد که آقای قالیباف با آن همه مشغله و اقل یا از آن خبر نداشتند است یا فرصت تمام پیرامون آن را پیدا نکرده است. با چنین الگویی منطق بسیاری از گفتار ها و رفتار های بلندپایگان شناخته می شود. مثلاً آن خامی که می گوید مدرسه خوبی برای فرزندمان پیدا نکردیم لذا یک مدرسه تاسیس کردیم واقعاً و صادقانه این کار را با توجه به امکاناتی که در اختیار دارد کاملاً معمولی و عادی تصور می کند و از بیانش انتظار بازتابی منفی ندارد و تعجب می کند که چرا مردم در مقابل آن بشدت حساسیت نشان می دهند. چند سال پیش در یک عید دینی که اتفاقاً اغلب شان مسئولان دوره های مختلف بودند شرکت داشتم بجز نوادری در آن جمع حدود ۲۰ نفر سخن شیرین و کاملاً عادی این بود که آیا اقاردها ایشان توانسته اند برای عید دینی به موقع بلیت تهیه کنند و به ایران بیایند و اگر نیامده اند چگونه به وسیله ویدئو کنفرانس بر سر سفره هفت سین حاضرشان کرده اند! این دغدغه بقدری نبودند که این بحث برای یک شهروند عادی در بهترین حالت اعجاب اور است. حاشیه جالبش اینکه تحلیل برخی از آقایان از اوضاع بین المللی متأثر از اطلاعات ارائه شده توسط فرزندشان بود! چند سال پیش با یکی از وزرا برای مشکل حادثی ملاقاتی داشتم. برای عوض کردن موضوع از محل سکونتم پرسید و چون نام جوادی را شنید حس نوستالژیک شد و شگافا شد و از تولد و بزرگ شدنش در نازی آباد گفت اسه فریز شده آن در ذهن و ضمیر آنها همان پس از بدست گرفتن مسئولیت های مختلف طی سال ها طولانی هر گذارش به آنجا کشیده نشده و تمام جنوب شهر در نظر او همان نازی آباد است از این مثال ها بسیار در خاطر دارم ولی بهترین نمونه برای شناخت فضای پیرامونی مسئولان و ثروتمندان و حاصل فریز شده آن در ذهن و ضمیر آنها همان داستان مشهور ماری آناتوات ملکه فرانسه است که چون شنید مردم برای نداشتن نان شورش کرده اند، گفت: خوب اگر نان ندارند نیک بخورند!